

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

nadace
partnerství
| LIDÉ A PŘÍRODA

Supported by a grant from Switzerland through the Swiss Contribution to the enlarged European Union
www.swiss-contribution.cz

Podpořeno z Programu švýcarsko-české spolupráce.
www.nadacepartnerstvi.cz

Přišel mi dopis ze soudu, že dlužím

Co mohu dělat?

**VZÁJEMNÉ
SOUŽITÍ**

Obecně prospěšná
společnost

Obsah

ÚVOD	3
DORUČOVÁNÍ.....	3
ADRESA PRO DORUČOVÁNÍ.....	4
ZPŮSOBY DORUČENÍ.....	5
DORUČOVÁNÍ DOPISU DO VLASTNÍCH RUKOU	5
DORUČOVÁNÍ DOPISU NIKOLI DO VLASTNÍCH RUKOU	6
ODEPŘENÍ PŘIJETÍ.....	7
NEÚČINNOST DORUČENÍ	7
FIKCE DORUČENÍ	7
DRUHY ROZHODNUTÍ.....	8
PLATEBNÍ ROZKAZ.....	9
ROZSUDEK	9
<i>Rozsudek pro zmeškání.....</i>	<i>9</i>
<i>Rozsudek pro uznání.....</i>	<i>10</i>
USNESENÍ	10
VÝZVY, VYJÁDŘENÍ, SDĚLENÍ.....	11
LHŮTY.....	11
POČÍTÁNÍ LHŮT	12
PROMINUTÍ ZMEŠKÁNÍ LHŮTY	13
OBRANA PROTI ROZHODNUTÍ.....	14
JAK ZJISTIT PŘEDMĚT ŘÍZENÍ?	14
CO VE SPISE HLEDAT?	15
CO SI PŘIPRAVIT?	16
CO NEDĚLAT?	17
DRUHY PODÁNÍ NA OBRANU PROTI ROZHODNUTÍ.....	17
ODVOLÁNÍ	17
ODPOR.....	18
NÁMITKA.....	19
NÁKLADY ŘÍZENÍ.....	19
DRUHY NÁKLADŮ ŘÍZENÍ	20
<i>Náklady žalobce.....</i>	<i>20</i>
<i>Právní zastoupení</i>	<i>21</i>
<i>Náklady vlastního řízení.....</i>	<i>21</i>
VZORY	22

Informační brožura byla vytvořena pracovníky Sociálně právní poradny, Vzájemné soužití o.p.s. v rámci projektu Jak z toho ven podpořeného v Programu švýcarsko-české spolupráce.

V Ostravě, červenec 2014

ÚVOD

Často se stává, že pozdější problémy a situace týkající se mimo jiné dluhů, či bydlení mají původ v nesprávném postupu nebo nesprávném postoji k doručeným zásilkám. Jestliže se jedná o uplatnění nějakého práva či splnění povinnosti, je předtím nutné dát to dotyčné osobě vědět. S tím pak souvisí i nutnost si zajistit příjem pošty.

České soudy vždy každý krok, se kterým by byla spojena určitá povinnost adresáta, musí oznámit dotyčné osobě. To provádí právě zasláním dopisu zpravidla s tím, aby se adresát k jeho obsahu vyjádřil. Jestliže to však adresát neučiní, přichází často o možnost se případně bránit proti uložené povinnosti nebo nějakým způsobem změnit průběh řízení.

DORUČOVÁNÍ

Z pohledu soudů a jiných správních orgánů je doručování podstatnou součástí řízení, a proto je upravováno podrobně zákonem. Z pohledu osoby je pak doručování důležité, protože určuje, jestli se dotyčný vůbec o dopisu dozví, nebo ne.

Zákon stanovuje způsoby, jakým se dopisy od soudu (ale i jiných orgánů státní správy a samosprávy) doručují. Prvním krokem soudu jako odesílatele je zjistit, jakým způsobem je možné dopis doručit. Soud je zákonem oprávněn a zároveň nucen posílat dopisy elektronicky na elektronickou poštovní schránku, tzv. datovou schránku. U osob, které tuto schránku nemají, pak soud doručuje buď prostřednictvím jiného správního orgánu (úřadu, vězeňské správy, apod.) nebo pomocí pošty. Podotýkáme, že v praxi se neseťkáme s doručováním do datové schránky, když tento způsob většinou volí společnosti a dále je povinný pro určitý okruh osob. Jestliže tedy soud zjistí, že adresát dopisu nemá datovou schránku, pak volí způsob buď prostřednictvím jiného orgánu, nebo zasláním dopisu poštou. Poslední způsob je ve vztahu k fyzickým osobám nejčastější.

Adresa pro doručování

Když tedy soud zjistí, že nelze poslat dopis elektronicky, z centrální evidence obyvatel zjišťuje, jakou má adresát adresu. Může to být doručovací adresa, kterou do centrální evidence obyvatel adresát nahlásil, nebo nejčastěji adresa jeho trvalého bydliště (tato adresa je uvedena v občanském průkazu každého z nás a je to místo zasílání pošty, když neuvedeme jinou). V případě, že soud jen odesílá dopis podle informací jiných osob, nejdříve se pokouší doručit na první adresu, o které mu bylo řečeno, že se na ní adresát nachází. To nastává v případě, kdy je adresát žalovaný v řízení a žalobce uvedl adresu, o které mu adresát oznámil, že tam bydlí. Soud pak dopisy odesílá na tuto adresu.

V případě, že soud zjistí, že adresát má v centrální evidenci obyvatel kromě adresy trvalého pobytu uvedenu i adresu doručovací, pak soud zasílá dopisy právě na tuto adresu.

Poznámka: zákon stanovuje, že; *„Adresátu se doručuje na adresu pro doručování, lze mu rovněž doručit na kterémkoliv jiném místě, na němž bude zastížen“*. To znamená, že soud není vázán adresami uvedenými v návrzích, žalobách nebo v centrální evidenci obyvatel, jestliže ví, kde se adresát zdržuje, může poslat dopis i na takové místo.

Shrneme-li způsob určování adresy pro doručení dopisu, bude postup soud následující; nejdříve odesílá dopisy elektronicky, jestliže to není možné, tak podle jemu řečených adres (např. v žalobě), v případě neúspěchu takového doručení, pak zjistí v centrální evidenci obyvatel doručovací, nebo trvalou adresu a dopis zašle tam.

Závěrem třeba dodat, že v případě, že soud doručí osobě dopis na určitou adresu, ale této osobě (adresátovi) by více vyhovovalo, aby dopisy jemu určené byly zasílány na adresu jinou, zákon dovoluje, aby adresát požádal soud o zasílání na novou adresu. Soud není povinen tak učinit, ale jen v případě, že by to mařilo účel řízení, nebo by existovala jiná vážná překážka, pro kterou by nemohl adresátovu návrhu vyhovět.

Způsoby doručení

O způsobu doručení, tedy o tom, jakým konkrétním způsobem bude každý dopis odeslán a doručen, rozhoduje zákon a případně sám soud. Nejčastěji se doručuje doporučeně do vlastních rukou a to prostřednictvím pošty. Jaké z toho tedy plynou důsledky? Především je dána zodpovědnost každé osoby za to, že bude skutečně možné jí doručit dopis na adresu, která je uvedena v občanském průkazu, nebo na adresu, kterou osoba nahlásí v centrální evidenci obyvatel. S tím úzce souvisí „fikce doručení“ tedy institut, kdy se předpokládá doručení i v případech, kdy adresát dopis ve skutečnosti vůbec neobdržel, nicméně se předpokládá opak. Podrobně o fikci bude pojednáno níže. Základními druhy doručování pak jsou doručování do vlastních rukou a doručování prosté.

Doručování dopisu do vlastních rukou

Použije se v případech, kdy se tak rozhodne soud, nebo kdy tak stanoví zákon. Většinou se tento způsob doručování používá pro ty dopisy ze soudu, které obsahují nějaké uložené povinnosti nebo zákazy, obecně proto, že je zde velmi důležité, aby se s nimi adresát seznámil. Doručování do vlastních rukou soud vždy nahlásí poště, tedy určí, že ten který dopis má být tímto způsobem doručen. Pošta pak následně vyšle doručovatele do místa adresy, aby přímo do rukou adresáta dopis předal. Za tímto účelem je pak každý, který chce dopis převzít, povinen se prokázat občanským průkazem.

V případě, že doručovatel na místě nezastihne adresáta, na místě mu ponechá výzvu k tomu, aby si dopis vyzvedl na poště (zpravidla v určité lhůtě 10 dnů). Tady mohou nastat dvě možnosti, první je ta, že výzvu lze jednoduše hodit do schránky adresáta a s vlastním dopisem se doručovatel vrátí na příslušnou pobočku pošty, kde bude dopis čekat na vyzvednutí. Druhá možnost je pro adresáta horší, protože pokud doručovatel nemá možnost vhodit výzvu do schránky, třeba proto, že na místě jsou schránky

rozbité nebo vůbec nejsou, pak se vrátí na pobočku pošty a dopis odešle zpět soudu s tím, že se na tuto adresu nedá doručit. Soud pak bude hledat jiné adresy, na kterých by se mohl adresát nacházet a kam by mohl dopis poslat a mezitím vyvěsí na své úřední desce výzvu, aby si adresát u něj dopis vyzvedl.

Pošta uchovává dopisy, které se nepovedlo doručit do vlastních rukou, dle zákona pouze deset dní a pak je doručovatel vhodí do schránky adresáta jako obyčejný dopis. Takový dopis se považuje za doručení uplynutím desátého dne uložení na poště (a to je příkladem právní fikce doručení). Jsou ale i případy, kdy zákon nebo soud zakáže tento způsob použít, takže se může stát, že po uplynutí deseti dnů uložení dopisu na poště je tento odeslán zpátky na soud, který jej pak vyvěsí na úřední desce soudu a adresát se tak ani nemusí dozvědět, že mu bylo něco posláno. Naprosto stejný postup se použije i v případě, kdy doručovatel prostě nemůže vhodit dopis do schránky adresáta, třeba z toho důvodu, že adresát vůbec vlastní schránku nemá, na místě nejsou žádné schránky, apod.

Doručování dopisu nikoli do vlastních rukou

Prosté doručování dopisů od soudu je jednodušší, používá se většinou pro méně závažné dopisy a sdělení ze strany soudu. Protože se však pořád jedná o dopisy ze soudu, jimiž může být uložena určitá povinnost, je i jejich doručování upraveno zákonem. Platí, že doručování nikoli do vlastních rukou bude doručovatel doručovat tak, že se pokusí předat dopis adresátovi osobně, tedy podobně jako u předchozího způsobu. Pokud se to podaří, adresát se prokáže občanským průkazem a dopis je mu předán. Rozdíl nastane v případě, kdy doručovatel adresáta nezastihne; v takovém případě pak prostě jenom vhodí dopis do schránky adresáta s poznačením, kterého dne tak učinil. Problém nastane stejně jako v předchozím způsobu doručení, že pokud na místě nejsou provozuschopné schránky, nebo tam není schránka adresáta, nelze dopis nikde zanechat a doručovatel pouze na místě nechá písemné oznámení, že se pokusil neúspěšně doručit písemnost a vlastní dopis vrátí zpět na soud (oznámení na místě je většinou přilepení papíru na dveře domu). Poté, co se dopis vrátí soudu, ten jej vyvěsí na úřední desce a desátým dnem vyvěšení se dopis považuje za doručení.

Odepření přijetí

Adresát pochopitelně nemůže být nucen, aby od doručovatele dopis ze soudu přijal. Jestliže tento případ nastane a adresát odmítne převzít písemnost (třeba tím, že odmítne ukázat občanský průkaz, aby doručovatel mohl jednoznačně určit, že adresát je skutečně adresát, nebo tím že jednoduše prohlásí, že dopis přijmout nechce), musí být doručovatelem o důsledcích odepření přijetí poučen. Jediným a podstatným důsledkem odepření přijetí dopisu je fakt, že se den odepření napíše na dopis, a v tento den je dopis považovaný za doručení. Další nakládání s dopisem se řídí stejnými pravidly jako s dopisem nedoručeným. Je tedy očividné, že odepření přijetí nejen že k ničemu nevede, ale zároveň zbaví adresáta možnosti vůbec vědět, co bylo obsahem dopisu, který bude tak jako tak považovaný za doručení.

Neúčinnost doručení

Zákon pamatuje i na případy, kdy adresát jednoduše nemohl dopis převzít a nebylo by tedy spravedlivé vůči němu uplatnit fikci doručení. Pokud se stane, že adresát nestihne dobu uložení dopisu na poště, může do 15 dnů ode dne, kdy se o pokusu o doručení dopisu dozvěděl, požádat soud o vyslovení neúčinnosti doručení. K tomu musí sdělit důvod, který mu zabránil si dopis převzít nebo vyzvednout. Zákon přímo říká, že jako důvod nelze uvést, že adresát v místě doručení nebydlí (pokud tam nebydlí a nemá zajištěno zastoupení pro doručování, je jeho zodpovědnost nahlásit změnu adresy do centrální evidence obyvatel). Typickým důvodem omluvení nevyzvednutí dopisu je například úraz nebo nemoc, kvůli které byl adresát v nemocnici. Toto je však vždy potřeba doložit, nestačí to jen tvrdit. V případě, že soud uzná takový důvod, pak většinou znovu zašle dopis a zároveň vysloví, že za den doručení se považuje den, kdy toto rozhodnutí je doručeno adresátovi.

Fikce doručení

Jak už bylo v této brožuře několikrát uvedeno, v případě neúspěchu s doručením dopisu se uplatní tzv. fikce doručení. To znamená, že přestože je jasné, že se adresátovi do rukou dopis vůbec nedostal, takže si jej vůbec nemohl přečíst a zjistit, co je v něm, bude se obecně předpokládat, že si ho přečetl a ví, co v něm bylo. Tímto způsobem se zákon snaží předejít možným pokusům adresátů zdržet nebo znemožnit řízení tím, že jednoduše

se před doručením dopisu schovají, nebo jej odmítnou přijmout. Nejčastější příčinou, proč se adresáti vyhýbají převzetí dopisu, je doručení rozsudku soudu. Ten nabude právní moci a bude vykonatelný vždy do nějaké doby po doručení, takže v případě, že by nebyl doručen, nemohl by nikdy začít platit a povinnosti, které jsou v něm adresátovi uloženy, by nikdy nemusely být splněny. Proto, aby se tomuto předešlo, je stanovena fikce doručení, která bez ohledu na to, jestli adresát ví, jaké má povinnosti, nebo neví, dovolí, aby rozsudek nabyl právní moci a byl vykonatelný. Vykonatelnost je pak přímým předpokladem pro to, aby mohla být povinnost v rozsudku vymáhána exekučně.

Na fikci doručení pak nemá vliv to, jestli adresát skutečně dopis nepřevzal, nebo jej odmítl převzít, nebo byl jen nezodpovědný a při stěhování neuvedl novou adresu, takže soud neví, kde se v současnosti zdržuje. Z toho plyne obecně platná rada: při jakékoli změně adresy, např. při stěhování, je třeba uvést změnu adresy a to všem osobám a institucím, se kterými má stěhující se osoba nějaké právní vztahy či závazky. Jen tak se lze vyhnout tomu, aby se osoba dostala do situace, kdy se třeba ani nedozví, že vůči ní bylo vedeno a již ukončeno soudní řízení.

DRUHÝ ROZHODNUTÍ

Jakmile je dopis adresátovi doručen, je třeba se s ním bez zbytečného odkladu seznámit a podle toho, co je v něm, se zachovat. Častým problémem je pak to, že osoba, které je ze soudu doručena např. výzva, vůbec neví, jak má reagovat, a proto celou věc neřeší. Toto nelze v žádném případě doporučit. Naopak je třeba na dopis reagovat a případně se začít bránit, pokud adresát nesouhlasí s tím, co je v dopise uvedeno. Ze všech soudních písemností je tato nutnost nejdůležitější právě u zaslaných rozhodnutí soudu.

Rozhodnutím soudu se rozumí takové rozhodnutí, kterým soud osobě nařizuje něco dát, vykonat, strpět nebo se nějakého jednání zdržet. Také může soud rozhodnout o tom, že nějaké skutečnosti existují či nikoliv. Rozhodnutí mají podobu usnesení nebo rozsudku, přičemž obecně (ale pozor ne vždy a všude) platí, že o vlastních povinnostech účastníků řízení je rozhodnuto rozsudkem nebo platebním rozkazem a o procesních věcech je rozhodováno usnesením.

Platební rozkaz

Velmi častým způsobem rozhodnutí soudu ve věci samé je vydání platebního rozkazu. Pro osobu žalovaného v takovém řízení je jistým nebezpečím to, že vydání platebního rozkazu probíhá ve zrychleném řízení bez toho, aby bylo nařízeno ústní jednání, kde by měl žalovaný možnost se před soudem bránit a říct svůj názor na věc. Zpravidla tak žalobce (dejme tomu věřitel dluhu) má všechny podklady, které prokazují, že dluh existuje, měl být již zaplacen a zaplacen není. V takovém případě může žalobce navrhnout soudu, aby vydal místo rozsudku platební rozkaz, což z pohledu žalobce věc velmi urychlí. Pokud pak následně splní všechny zákonné podmínky pro vydání platebního rozkazu, soud platební rozkaz vydá a pošle jej na adresu žalovaného, kterou mu sdělil žalobce. V případě, že si žalovaný věc převezme a nebude se proti platebnímu rozkazu bránit, nabude tento platební rozkaz právní moci, a jestliže nebude podle povinnosti v něm soudem uložené zaplaceno, pak může žalobce jako věřitel přistoupit k exekuci.

Platební rozkaz však může být doručen pouze do vlastních rukou (viz výše), ale s touto výjimkou, že jej po marném uplynutí 10 dnů uložení na poště nelze vhodit do schránky adresáta. Platební rozkaz se vždy musí po 10 dnech vrátit soudu. Z praxe víme, že se soud zpravidla pokouší takto doručit platební rozkaz dvakrát až třikrát, ale pokud ani jednou neuspěje, platební rozkaz se bez dalšího zruší a ve věci musí být rozhodnuto rozsudkem.

Rozsudek

Nejdůležitějším soudním rozhodnutím je právě rozsudek. Tím soud rozhoduje o povinnostech účastníků řízení nejčastěji o stanovení povinnosti žalovaného něco vykonat. Vlastní znění rozsudku může být různé, od závazku zaplatit určitou částku, vyklidit se z bytu, až po určení, že existuje vlastnické právo či ne. Podle toho, jak probíhá řízení, a co účastníci v něm provádějí za úkony, mohou být rozsudky pro zmeškání, či pro uznání.

Rozsudek pro zmeškání

Rozsudek pro zmeškání vydá soud tehdy, jestliže to jedna strana sporu navrhne a současně se protistrana ve sporu bez řádné omluvy na soud nedostavila. Důvodem, proč se na soud někdo nedostaví, nikdy není fakt,

že si nepřevzal předvolání, nebo že mu předvolání nebylo doručeno, protože má třeba špatnou schránku. Také důvod péče o děti není dostatečný. Naopak obvyklým důvodem pro prominutí nedostavení se na soud a překážkou pro vydání rozsudku pro zmeškání je třeba hospitalizace z důvodu nemoci nebo úrazu.

Rozsudek pro zmeškání je pro žalovaného nevýhodný především proto, že se jím rozhodne o věci (předmětu řízení) bez toho, aby měl žalovaný možnost se proti tomu jakkoli bránit. Navíc se nedostavením k soudu předpokládá, že žalovaný se žalobou v podstatě souhlasí a tedy soud vydá rozsudek v takovém rozsahu, v jakém jej bude požadovat žalobce.

Poznámka: z výše uvedených důvodů je tak proto velmi důležité vybírat poštu, aby se člověk o případném soudním jednání dozvěděl a v případě, že osoba ví, že na jednání se nebude moci dostavit, doporučujeme tuto skutečnost soudu písemně sdělit. Soud následně může jednání odročit.

Rozsudek pro uznání

V případě, že žalovaný souhlasí třeba jen s částí nároku žalobce v žalobě, soud může pro tuto část vydat částečný rozsudek pro uznání, kterým uzavře jednání o této části a žalovaného rovnou zaváže k plnění povinnosti. V případě, že žalovaný uzná celý nárok žalobce, pak soud vydá rozsudek pro uznání v celém rozsahu žaloby a rovnou jej vydá.

Usnesení

Podle zákona se usnesením rozhoduje vše, s výjimkou rozhodnutí, kdy zákon přímo stanoví, že takové rozhodnutí musí být rozsudkem. Usnesením se zároveň rozhoduje o většině procesních rozhodnutích soudu, např. o nařízení jednání, o stanovení opatrovníka účastníku řízení, apod. V případě zamítnutí žaloby pak soud zpravidla také vydává rozhodnutí formou usnesení.

Obecně lze říci, že v řízení se častěji rozhoduje o průběhu řízení usnesením, ale nelze říci, že se tak děje vždy, protože zákon stanovuje některé výjimky z tohoto pravidla.

Výzvy, vyjádření, sdělení

Jestliže soud potřebuje určitou součinnost od účastníků řízení nebo jiných osob či institucí, zpravidla je vyzve, nebo požádá o vyjádření. Takovou výzvu pak zpravidla posílá obecně doporučeně a stanoví lhůtu, do které má být na výzvu či vyjádření odpovězeno. Jestliže soud má povinnost účastníka o něčem informovat, ale zároveň po něm nepotřebuje žádné vyjádření ani žádné jednání, pak zpravidla volí formu sdělení. Proti těmto formám dopisů od soudu jen zřídkakdy je možné podat opravný prostředek, jinými slovy se bránit. Účastník je jednoduše vezme na vědomí a řízení pokračuje.

LHŮTY

Zásadní věcí v soudním řízení je dodržování lhůt. Tyto lhůty jsou dvou druhů, každý má trochu jiné důsledky a náležitosti. Prvním druhem je lhůta hmotněprávní, kterou se rozumí většinou lhůta, do které může nějaké právo vzniknout, změnit se nebo zaniknout. Další je lhůta procesně právní, která se v souvislosti se soudním řízením používá nejčastěji. Tato lhůta určuje dobu, do kdy lze nějaké právo uplatnit.

Jestliže soud vydá rozhodnutí, nebo výzvu konkrétní osobě, pak v poučení, které je součástí vlastního dopisu uvede, co přesně má adresát vykonat, nebo čeho se má zdržet. Jestliže předpokládá, že k tomu adresát bude potřebovat nějaký čas, stanoví právě lhůtu. Nejznámější jsou lhůty pro podání odvolání, a dále lhůty pro splnění povinnosti stanovené rozsudkem. Jak se takové lhůty počítají?

Obecně platí, že hmotněprávní lhůta byla dodržena, když do jejího uplynutí (posledního dne platnosti) bylo právo určeno, vzniklo, apod. Naopak lhůta procesně právní je splněna, i když poslední den platnosti je vůbec plněno bez ohledu na to, jestli v tento poslední den se o jednání někdo dozví nebo ne.

Nejlépe si to představme na příkladu; *pan Albert má do 11.7.2014 podat na soud odvolání. Protože podání odvolání je ze zákona procesně právní lhůta, pak stačí ve smyslu výše uvedeného, aby pan Albert zašel 11.7.2014 na poštu a odvolání tam podal k zaslání na soud. V takovém případě je jedno, že se soud o podaném odvolání dozví až 14.7. (během soboty a neděle pošta nerozesílá), protože pro splnění lhůty stačí panu Albertovi odeslat odvolání, o kterém byl poučen v rozhodnutí, poslední den lhůty.*

Kdyby však byla lhůta pro odvolání hmotněprávní, pak by pan Albert musel zajít na poštu v takovém předstihu, aby 11.7.2014 (poslední den lhůty) byl jeho dopis doručen soudu. Jinou možností je pak zajít na soud přímo a podat dopis na podatelnu.

Na základě rozsudku, kterým se žalovanému stanovuje něco zaplatit, je zpravidla lhůta třídní, pro vyklizení z bytu je lhůta ze zákona 15denní. Soud však může zohlednit okolnosti případu a lhůtu změnit.

Počítání lhůt

Pro klidné a řádné postupování soudním řízením je nutné dopředu vědět, kdy skončí každá lhůta, kterou soud pro splnění povinnosti nebo za jiným účelem stanovil. To, jak se mají lhůty počítat, stanovuje zákon, aby nedocházelo k rozporům.

Lhůty stanovené na hodiny (v praxi nejsou běžné) se odpočítají od hodiny, ve které byla lhůta stanovena.

- *Lhůta začala běžet v 8:00 azněla na jeden den, skončí tedy druhý den v 8:00.*

Lhůty stanovené na dny se počítají ode dne následujícího po dni, kdy nastala skutečnost, se kterou je začátek lhůty spojen.

- *Skutečnost (doručení výzvy k plnění adresátovi) byla doručena v pondělí azněla na tři dny. Lhůta začne běžet v úterý a ve čtvrtek uplyne.*

Lhůty stanovené na týdny měsíce nebo roky skončí v den stejného označení jako den, ve kterém lhůty započaly.

- *Lhůta začala běžet 31.5.2014 azněla na jeden měsíc. Měla by tak skončit dne 31.6.2014, ale protože takový den neexistuje, lhůta skončí dne 30.6.2014.*

Pro všechny procesně právní lhůty platí, že jestliže poslední den lhůty připadne na sobotu, neděli, nebo na státní svátek, lhůta se rovnou bez dalšího prodlužuje na nejbližší následující pracovní den.

- *V roce 2012 připadly státní svátky věrozvěstů Cyrila a Metoděje (5.6.) a upálení mistra Jana Husa (6.6.) na čtvrtek potažmo pátek. Pokud by tedy jakákoli vícedenní lhůta skončila právě třeba 5.6. tak v roce 2012 byla prodloužena rovnou na 9.6. tj. na pondělí.*

Prominutí zmeškání lhůty

Zákon předpokládá, že se může stát, že z nějakého omluvitelného důvodu účastník řízení nestihne lhůtu, během které měl něco vykonat. V takovém případě má tento účastník možnost požádat soud, aby mu zmeškaná lhůta byla prominuta a dokonce, aby nebyly platné důsledky, které před podáním žádosti už začaly platit.

Žádost o prominutí zmeškané lhůty je třeba podat soudu nejpozději do 15 dnů od okamžiku, kdy se mohl účastník seznámit s tím, že byl v nějaké lhůtě, nebo kdy byl schopen od počátku lhůty nějakým způsobem jednat. Současně s žádostí o prominutí zmeškání lhůty a případně i s žádostí o přiznání odkladného účinku návrhu je třeba také provést úkon, kvůli kterému soud účastníkovi lhůtu stanovil.

Příklad: paní Alžbětě byla doručena výzva k vyjádření se k žalobě, podle které dluží 20.000,- Kč. Protože však paní Alžběta prodělala infarkt a musela být měsíc v nemocnici, nejen že si výzvu k vyjádření nepřečetla, ale v mezidobí bylo ve věci rozhodnuto rozsudkem, podle kterého měla paní Alžběta dluh zaplatit. Ta přitom věděla a mohla dokázat, že dluh je neoprávněný a ona nic nedluží. Po návratu z nemocnice tak teprve ve schránce našla onu výzvu k vyjádření a od následujícího dne jí běžela 15denní lhůta pro podání návrhu na prominutí zmeškání lhůty. Paní Alžběta nečekala a hned druhý den podala návrh na prominutí zmeškání lhůty s tím, že byla v nemocnici, což doložila zdravotní zprávou, a zároveň požádala, aby jí byl přiznán odkladný účinek návrhu, tedy aby rozsudek nemohl nabýt právní moci (a dostat ji do případně do exekuce). Současně s těmito návrhy se vyjádřila k žalobě, tedy splnila, k čemu ji soud vyzval, a doložila důkazy, které dokazovaly neexistenci dluhu. Soud zmeškání prominul, odkladný účinek přiznal a vzhledem k důkazům celý rozsudek zrušil.

Závěrem je třeba dodat, že soud není povinen návrh na prominutí zmeškání lhůty přijmout, naopak záleží na jeho úvaze.

OBRANA PROTI ROZHODNUTÍ

Jestliže soud určí některému účastníkovi nějakou povinnost, zpravidla mu k ní stanoví lhůtu. Jestliže však o něčem ve věci rozhodne, pak mu zákon ukládá povinnost poučit účastníka, který bude rozhodnutím dotčen o možnostech obrany proti takovému rozhodnutí. Nejčastěji tak soud poučí žalovaného o možnostech obrany proti rozhodnutí v podobě rozsudku, usnesení, nebo platebního rozkazu.

V případě, že taková situace nastane, je v první řadě potřeba si uvědomit, zda je skutečně vhodné se proti rozhodnutí bránit. Pokud např. žalovaný ví, že dluh skutečně má a nezaplatil ho, pak je zbytečné se proti rozsudku o jeho zaplacení bránit odvoláním, apod.

Prvním krokem tak je určit, co přesně soudní rozhodnutí ukládá, a jaké jsou šance na úspěšnou obranu. V případě neúspěšné obrany se totiž důsledky pro odvolatele zpravidla zhoršují. Také je třeba si uvědomit, že poučení o možnosti odvolání je soudu stanoveno zákonem, a je proto v každém jeho rozhodnutí. To ale neznamená, že by měl žalovaný (nebo žalobce v případě zamítnutí žaloby) toto odvolání vždy využít. V každém případě je třeba důkladně zvážit všechny okolnosti a ne jen slepě bránit nevyhnutelnému.

Jak zjistit předmět řízení?

Často se stává, že člověk poté, co dostane od soudu dopis s výzvou, nebo rovnou s rozhodnutím, v prvních chvílích si ani nevzpomene, čeho se řízení může týkat. Tato nejistota je ještě zvýšena tím, že původní věřitel k vlastnímu vymáhání najme jinou osobu, ať už někoho známého, nebo advokátní kancelář, nebo rovnou celou věc „předprodá“ jiné společnosti a ta pak vystupuje jako žalobce.

V takovém případě lze rozhodně doporučit využít práva účastníka řízení nahlédnout do spisu u soudu. Protože místně příslušným soudem pro sporné řízení je nejčastěji soud určený podle bydliště žalovaného, bývá zpravidla nedaleko a není tak obtížné se na soud pro nahlédnutí do spisu vypravit. Určujícím údajem pro zjištění, který spis je vhodné si prostudovat, je

spisová značka, či číslo jednací. Jedná se o údaj, který bývá v jakémkoli dopisu od soudu v záhlaví uveden.

Spisová značka případu je přidělována soudem hned po podání řádné žaloby a splnění zákonných podmínek. Celé řízení je pak vedenou pod touto spisovou značkou, je si ji možné proto představit jako „rodné číslo“ soudního řízení. Tvoří ho číslo senátu, či soudce, dále písmeno určující typ řízení (C = civilní, občanskoprávní řízení, T = trestní řízení, apod.) a dále pořadové číslo případu v příslušném kalendářním roce, který je následně uveden za lomítkem. Každý účastník pak jakékoli podání na soud, ať už vyjádření, nebo odvolání musí označit touto spisovou značkou, aby mohlo být na soudě správně přiřazeno.

Následně pak již jen stačí zajít v otevíracích hodinách na soud a na podatelně soudu požádat o nahlédnutí do spisu. Po ověření totožnosti z občanského průkazu pak zpravidla soudní úředník rovnou vydá složku spisu k nahlédnutí a na soudech také bývá prostor, kde lze spis nerušeně prostudovat. Účastník řízení může do spisu nejen nahlédnout, ale může požádat o kopie jednotlivých dokumentů, může si jednotlivé dokumenty opsat na papír, ale v žádném případě nesmí ze spisu něco vzít.

Může se stát, že kvůli tomu, že se spisem pracuje soudce nebo protistrana, nebude složka zájemci o nahlédnutí rovnou vydána. V takovém případě pak stačí domluvit si přesný termín, kdy nahlédnutí bude umožněno. S tím souvisí i naše doporučení pro nahlédnutí do spisu napřed na soud zavolat a případně si rovnou termín nahlédnutí předem domluvit, abychom se vyhnuli případně zbytečné cestě.

Co ve spise hledat?

Protože dopis od soudu, který je účastníku doručen, nemusí a většinou také neobsahuje všechny informace týkající se řízení včetně důvodů podání žaloby či návrhu, může se snadno stát, že adresát dopisu od soudu z něj nepozná, co za řízení je proti němu vedeno. Jiným případem z praxe pak může být fakt, že adresát tuší, čeho se věc týká, ale protože si ji pamatuje odlišně, je přesvědčený, že vůbec neměla být řešena soudně.

V takových případech je nutné se seznámit se spisem a zjistit, co žalobce podáním žaloby na soud sleduje. Pokud žalovaný v dopise ze soudu nedostal do rukou zároveň i žalobu (v případě vyjádření se k žalobě), pak první věc,

kteřou by měl během nahlížení do spisu učinit, je vyhledat žalobu, nebo návrh na vydání platebního rozkazu, a vyhledat v něm popis skutečností, ze kterých žalobce vyvozuje nárok na určité plnění (ať už zaplacení, nebo vyklizení z bytu, apod.).

Poté, co takto účastník zjistí, o co se v řízení jedná, je vhodné rovnou zkontrolovat, jestli jsou v pořádku důkazy, které žalobce k žalobě připojil.

Poznámka: V praxi se občas setkáváme s tím, že klienti poradny žalovaní z nezaplacení pokuty v tramvaji v dané době neměli občanský průkaz, nebo v místě, kde k jízdě „na černo“ mělo dojít, vůbec nebyli a přesto je jako důkaz oprávněnosti žaloby a dluhu v žalobě uváděna dohoda s cestujícím s údajným podpisem klienta. Během nahlédnutí do spisu tak doporučujeme zkontrolovat pravost podpisu na této dohodě, protože v případě, že tento podpis není v pořádku, je to zásadní důvod pro obranu proti vlastní žalobě. Když je pak možné doložit toto tvrzení (v době jízdy „na černo“ byl žalovaný v nemocnici, nebo v té době měl nahlášenou ztrátu či krádež občanského průkazu), je velmi pravděpodobné, že žaloba bude zamítnuta.

Co si připravit?

Poté, co je žalovanému doručen dopis od soudu, většinou už bývá velmi složité si přesně vzpomenout, co a jak se dělo v době vzniku důvodu pro podání žaloby. Pokud si žalovaný dlouhodobě neschovává doklady týkající se smluv, nebo jiných závazků, nebo pokud tyto doklady nemají správnou formu, pak bývá obtížné je úspěšně použít v jednání před soudem na svou obranu. Přesto, pokud je možné důkazy, či jiné informace zpětně dohledat, je velmi vhodné tak učinit. V soudním řízení platí, že čím více informovaný účastník je, tím lépe se v řízení hájí.

Nejlépe se skutečnosti dokladují písemnými doklady, ať už rozhodnutími úřadu, potvrzením z obchodu, smlouvou, apod. O něco hůře se pak dokazuje pomocí svědků, čestných prohlášení, apod. Nicméně na druhou stranu pro žalovaného, který nemá doklady, jež by dokazovaly jeho tvrzení, jsou jakékoli důkazy, které by soudu mohl přednést, vhodné.

Jakmile má žalovaný důkazy zjištěny a shromážděny, je vhodné je okopírovat a kopie poslat soudu. Je možné, že na řízení bude soud požadovat originály těchto dokladů, proto na případné jednání se doporučuje tyto originály vzít sebou.

Co nedělat?

Může se stát, že dopis od soudu není vůbec určen pro adresáta, ale do jeho schránky se dostal omylem. V případě, kdy se člověku do poštovní schránky dostane dopis určený někomu jinému, pak je nutné jej buď skutečnému adresátovi předat, nebo jej vrátit na poštu. V žádném případě nemůžeme doporučit dopis, který je určený jinému, otevírat, či s ním jakkoli jinak nakládat než ho předat oprávněnému adresátovi, nebo jej vrátit na poštu s tím, že na uvedené adrese se nikdo takového jména nezdržuje.

Výše uvedené platí také pro členy rodiny, ať už vzdálenější, nebo blízké. Nelze doporučit převzetí dopisu určenému jednomu členu rodiny jiným členem rodiny, zvláště pokud adresát v místě doručení již nebydlí. V takovém případě, i když se jedná o rodinu je vhodné dopis odnést neotevřený zpátky na poštu s tím, že adresát se na místě doručení nezdržuje.

V praxi se občas stane i možnost, že adresát je na dopisu ze soudu uveden správně, a proto jej z pochopitelných důvodů otevře, aby z obsahu dopisu zjistil, že se jedná o dopis určený cizí osobě. V takovém případě (a v poradně se takový případ stal) můžeme jen doporučit co nejrychleji informovat o omylu odesilatele dopisu, zvláště pokud se jedná právě o dopis ze soudu, či úřadu.

DRUHY PODÁNÍ NA OBRANU PROTI ROZHODNUTÍ

Jakmile se účastník rozhodne, že se proti rozhodnutí bude bránit, je třeba dodržet určitá pravidla a formu takové obrany. Proti rozhodnutí soudu je nejčastější obranou podání odporu, odvolání, nebo námitek.

Odvolání

Proti rozhodnutí ve věci samé (nejčastěji rozsudku) je možné podat odvolání zpravidla v 8 až 15 denní lhůtě. Takové odvolání musí splnit určité náležitosti. Především musí být podáno písemně, musí v něm být uvedeno, kdo ho podává, proti komu (protistrana v řízení), proti kterému rozhodnutí, musí uvést, která část rozhodnutí soudu je dle jeho názoru špatně, popř. že celé rozhodnutí je špatně, pokud tvrdí nějaké skutečnosti (např. že dluh byl

zaplacen), musí to doložit, nebo požádat soud o součinnost s doložením důkazů svého tvrzení, dále musí navrhnout, jak chce, aby soud rozhodnutí opravil, nebo aby ho třeba zrušil, a podání musí datovat a podepsat.

Na soud se podání musí zaslat v tolika stejnopisech, kolik je účastníků řízení a jedno musí zůstat soudu (v běžných případech to znamená dva stejnopisy poslat a třetí stejnopis si ponechat pro svou potřebu). K podání na soud se pak přiloží všechny listiny, dokumenty a důkazy, které podpoří názor a tvrzení podávajícího.

Odvolání je tak nejčastěji používaným způsobem obrany proti rozhodnutí soudu. Je třeba jej poslat na stejný soud, který rozhodoval v prvním řízení a to z toho důvodu, aby případně sám tento soud mohl rovnou své rozhodnutí opravit. To se většinou děje v případě, kdy v rozhodnutí soudu došlo nedopatřením k nějakým nesrovnalostem a nemá to vliv na podstatu celého rozhodnutí. V případě, že se jedná o závažnější problém v rozhodnutí, soud sám předá věc soudu nadřízenému, a ten o odvolání rozhodne.

Poznámka: vzor odvolání je na konci této brožury

Odpor

Proti vydanému platebnímu rozkazu je možné podat odpor, což je svým způsobem a povahou odvolání, nicméně kvůli zvláštnostem zkráceného řízení je odpor takto nazýván. Proti platebnímu rozkazu je možné podat odpor do 15 dnů od doručení platebního rozkazu. Odporem se pak za splnění stejných náležitostí jako u rozsudku dá napadnout platnost a stanovení povinnosti. Odporem se tedy může účastník bránit proti vlastnímu výroku soudu o uložení povinnosti (typicky zaplacení dluhu).

Toto zdůrazňujeme, neboť proti platebnímu rozkazu co do rozhodnutí o nákladech řízení je možné podat také odvolání, může tím nastat situace, kdy žalovaný souhlasí s vlastním dluhem a jeho zaplacením, ale nesouhlasí s náklady řízení, které jsou příslušenstvím takového dluhu a žalovaný je povinen je také uhradit. V takovém případě pak obranu proti rozhodnutí tvoří právě podání odvolání proti nákladům řízení za splnění všech náležitostí jako u běžného odvolání. Soud však už nebude řešit, jestli je dluh oprávněný, nebo ne, ale bude se zabývat pouze vyčíslením výše nákladů řízení.

Námitka

Námitkou se může účastník řízení v zákonem stanovených případech bránit proti většinou procesním rozhodnutím soudu, o kterých se dozvěděl třeba ze sdělení soudu, apod. V některých vymezených případech se námitka svým obsahem blíží obvyklejšímu odvolání, ale užívá se ve více specializovaných řízeních (řízení o vydání směnečného platebního rozkazu).

Proto nejčastěji se námitkou účastník řízení brání proti průběhu řízení, nepřijetí jeho důkazu, osobě soudce, vedení vlastního jednání, apod. Soud každou takovou námitku připojí do spisu, ve kterém je celé řízení zaznamenáváno a pokud ji posoudí jako důvodnou, zpravidla usnesením řízení upraví tak, aby bylo námitce vyhověno. Může kvůli tomu třeba i nařídit jednání.

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Když soud vydává rozhodnutí, zpravidla zároveň rozhodne o způsobu zaplacení nákladů soudního řízení a určí, která strana a v jakém rozsahu je povinna náklady řízení zaplatit. V případech nesporných řízení (rozvod, úprava styku s nezletilým dítětem) je rozpočítání nákladů jednodušší, protože platí (nikoli bez výjimky) zásada, že každá strana před soudem si hradí vlastní náklady. Naopak v typických sporných řízeních (řízení o zaplacení částky, o vyklizení bytu, apod.) se o zaplacení nákladů řízení rozhoduje podle toho, která strana spor prohraje a v jakém rozsahu.

Mezi náklady řízení patří především náklady soudu (soudní poplatek, další výdaje, které soud vynaloží na to, aby mohl ve věci rozhodnout, např. cenu za znalecký posudek) a pak náklady jednotlivých stran (zastoupení advokátem, cesta na soud, posílání dopisů, apod.).

Už v žalobě na soud je vhodné ve sporném řízení nárokovat kromě vlastní žalované částky také náklady řízení. Ze strany žalobce se většinou jedná především o zastoupení advokátem a následně o zaplacení soudního poplatku, který musel při podání žaloby zaplatit ze svého. Během vlastního řízení pak nastane chvíle, kdy soud s jednotlivými účastníky probere otázku výše jejich nákladů řízení a zda je budou či nebudou uplatňovat.

Poté, co soud zjistí výši nákladů jednotlivých stran, určí, kdo komu jakou výši nákladů bude muset uhradit a to podle míry úspěchu ve věci. Pokud tedy žalobce s žalobou neuspěje v celém rozsahu, může mu soud přiznat jen část nákladů řízení, pokud žalobce s žalobou neuspěje, bude to on, kdo bude muset soudu a žalovanému zaplatit jejich náklady s řízením spojené.

Příklad: žalobce žaloval částku 10.000,- Kč z nezaplaceného dluhu, žalovaný se bránil a doložil, že zaplatil 5.000,- Kč, proto soud pro 5.000,- Kč žalobu zamítl (nebyla v tomto rozsahu oprávněná) a ve zbytku, tedy 5.000,- Kč vydal rozsudek, kterým přikázal žalovanému zaplatit. Ale protože úspěšnost ve sporu žalobce byla přesně poloviční, tak soud rozhodl, že žalobce nemá nárok na zaplacení svých nákladů řízení a žalovaný si bude platit náklady své.

Druhy nákladů řízení

Základním nákladem řízení je soudní poplatek, jehož výše se odvíjí od druhu podání k soudu, popřípadě od výše žalované částky. Vlastní výše soudního poplatku je stanovena zákonem a pro typické případy v současnosti činí;

- a) Za návrh na vydání platebního rozkazu (do částky dluhu 10.000,- Kč) = 400,- Kč, v případě vyšší částky až 800,- Kč
- b) Za návrh na vydání rozsudku (na zaplacení částky do 20.000,- Kč) = 1.000,- Kč v případě vyšší částky pak 5 % z této částky
- c) Za návrh na vyklizení z nemovitosti = 2.000,- Kč

Soudní poplatek je povinen soudu zaplatit žalobce při podání žaloby (bez zaplacení soudního poplatku se věc neprojedná) s tím, že pokud v řízení uspěje, bude tento poplatek požadován k zaplacení po žalovaném.

Náklady žalobce

Mezi náklady žalobce patří jen účelně vynaložené náklady, které prokazatelně žalobce měl v souvislosti s řízením před soudem. Patří sem náklady na cestu na soud (jízdenky, cesta autem), dále náhrada za ztrátu na výdělků (pokud si musí vzít volno, nebo dovolenou), náklady za placení odesílání dopisů a případně právní zastoupení. Naopak pokud se nechá žalobce zbytečně zastoupit na základě plné moci společností, aby pro něj

řízení vedla, nejedná se o účelný náklad, takže jej nebude v případě neúspěchu v řízení žalovaný povinen platit.

Právní zastoupení

Pouze jestliže je žalobce zastoupen právníkem – advokátem, může nárokovat advokátní odměnu jako náklad v řízení. Pro zastoupení právníkem musí žalobce právníkovi zaplatit zálohu podle zákonných podmínek, nebo podle domluvy. Ty peníze, které předem zaplatí právníkovi, pak může žádat po žalovaném.

Náklady za právní zastoupení si pak vyřizuje právník sám a vychází přitom z vyhlášky č. 120/2014 Sb., která od 1.7.2014 snížila cenu jednotlivých právních úkonů prováděných advokáty. Nyní tak za splnění podmínek vyhlášky stojí celé řízení o zaplacení částky do 10.000,- Kč se zastoupením advokátem bez soudního poplatku cca 600,- Kč. Což je oproti předchozí úpravě, kdy řízení pro částku 1.000,- Kč dluhu bylo advokátem navýšeno o 3.140,- Kč (předtím to bylo dokonce 8.220,- Kč) jistým pokrokem.

Náklady vlastního řízení

Do této skupiny nákladů pak patří náklady, které musí vynaložit soud, nebo kterýkoli účastník během řízení. Především se jedná o odměnu znalce za vypracování znaleckého posudku, svědečné svědkovi za předvolání k soudu, apod.

VZORY

Odpor proti platebnímu rozkazu

č.j. 23 C 113/2014

Okresnímu soudu v Ostravě
U soudu 6187/4
Ostrava – Poruba
708 82

trojmo

ODPOR

proti platebnímu rozkazu

Ve věci žalobce: DOPRAVNÍ PODNIK OSTRAVA a.s., Poděbradova 494/2, Moravská Ostrava, 702 00, IČ 61974757, proti žalovanému Jan Konvička, nar. 13.3.1990, bytem Zelená 13, Moravská Ostrava 702 00 o zaplacení částky 1.014,- Kč s příslušenstvím.

I.

Na základě žaloby ze dne 7.2.2014 žalobce žádal vydání platebního rozkazu pro nezaplacení přírážky ze jízdu bez platného jízdního dokladu ze dne 23.9.2003 ve výši 1.008,- Kč. Podle tvrzení žalobce, žalovaný tuto částku do dne podání žaloby ani zčásti neuhradil.

Platební rozkaz byl žalovanému doručen dne 14.5.2014, podává proto včas tento odpor.

II.

Žalovaný tímto namítá promlčení dluhu, když ke vzniku dluhu došlo dne 23.9.2003 a splatnost dluhu nastala dne 1.10.2003. Protože dohoda s cestujícím, která je v žalobě jako důkaz pro existenci dluhu uváděna je zároveň uznáním dluhu, pak promlčení dluhu nastalo dne 2.10.2013. Protože však žaloba byla podána až později (7.2.2014) jednalo se v době podání žaloby o dluh již promlčený a tedy nepožívající právní ochrany.

III.

S ohledem na výše uvedené tak žalovaný navrhuje, aby Soud vydaný platební rozkaz č.j. 23 C 113/2014 v celém rozsahu zrušil a zároveň aby v celém rozsahu zamítl žalobu ze dne 7.2.2014 z důvodu promlčení předmětného dluhu.

V Ostravě dne 16.5.2014

Jan Konvička

Okresní soud v Ostravě
U Soudu 6187/4
Ostrava – Poruba
708 82

ODVOLÁNÍ

trojmo

Ve věci žalobce František Netečný, nar. 7.9.1966, bytem Okružní 33, Ostrava 700 30 proti žalované Klára Nová, nar. 17.7.1977, bytem Modrá 5, Ostrava 700 30 pro nezaplacení částky 33.333,- Kč s příslušenstvím.

I.

Žalobou ze dne 3.4.2014 se žalobce domáhal zaplacení dluhu ve výši 33.333,- Kč s příslušenstvím, tedy úrokem z prodlení počítaným ode dne 1.4.2012 do zaplacení. Dluh vznikl z půjčky, kterou žalobce poskytl žalované a ta se zavázala tuto půjčku uhradit do dne 31.3.2012, přičemž žalovaná zároveň dluh co do důvodu a výše písemně uznala. Soud následně po ústním jednání vydal napadený rozsudek č.j. 113 C 89/2014 ze dne 7.7.2014 doručený žalované dne 11.7.2014.

II.

Žalovaná tímto nesouhlasí s vydáním rozsudku, neboť žalovaná částku před podáním žaloby celou uhradila a toto také tvrdila v jednání před soudem, přičemž na podporu svého tvrzení označila svědka, který byl přítomen předání peněz žalobci. Soud však tento důkaz nepřijal a ani neprovedl, čímž neumožnil žalované se proti žalobě účinně bránit.

Navíc po vydání rozsudku žalovaná našla písemné potvrzení od žalobce o přijetí částky 33.333,- Kč ze dne 30.3.2012, které dokazuje, že dluh byl před podáním žaloby zcela a řádně uhrazen.

Důkaz: příjmový doklad ze dne 30.3.2012

Protože rozsudek byl žalované doručen dne 11.7.2014, žalovaná podává toto odvolání včas.

III.

S ohledem na výše uvedené tedy žalovaná navrhuje, aby soud vydal následující rozsudek:

Žaloba ve věci žalobce František Netečný, nar. 7.9.1966, bytem Okružní 33, Ostrava 700 30 proti žalované Klára Nová, nar. 17.7.1977, bytem Modrá 5, Ostrava 700 30 ze dne 3.4.2014 se v celém rozsahu zamítá.

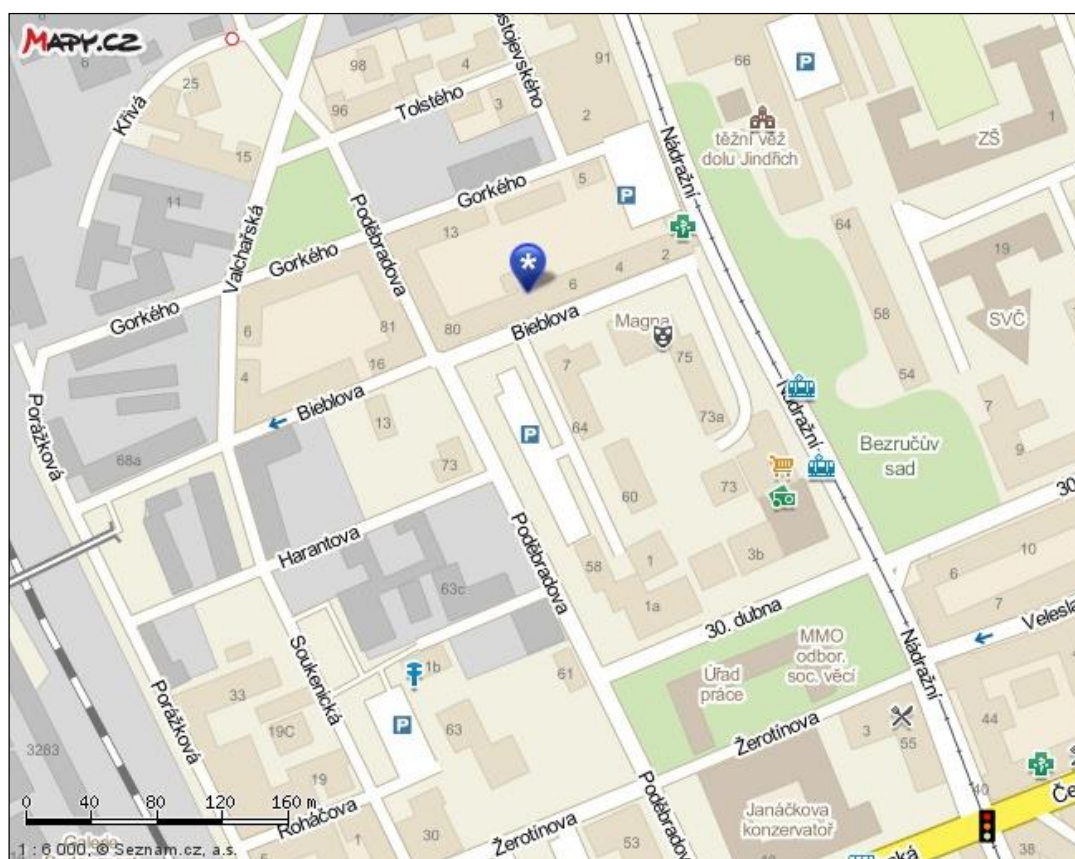
Žalobce je povinen uhradit k rukám žalované náklady řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V Ostravě dne 14.7.2014

Klára Nová

Věříme, že Vám tato brožura přinesla objasnění problematiky exekucí a našli jste v ní potřebné informace. V případě nejasností, nebo pokud si nevíte rady např. některými pojmy v brožuře nebo s možnými kroky a postupy, můžete se obrátit na pracovníky **Sociálně právní poradny, Vzájemné soužití o.p.s.**

Najdete nás na ulici **Bieblova 8, v Moravské Ostravě**

Sociálně právní poradna poskytuje služby v tuto dobu:

Pondělí 8.00 – 12.00 13.00 – 16.00

Úterý pro objednané *

Středa 8.00 – 12.00 13.00 – 16.00

Čtvrtek 8.00 – 12.00 pro objednané *

* objednat se můžete osobně, telefonicky nebo e-mailem

Kontakty:

tel. 596 128 401, 596 128 402, 777 760 197 - poradna

tel. 596 114 760 – ředitelka sociálních služeb

e-mail: poradna-souziti@seznam.cz

web: www.vzajemnesouziti.cz